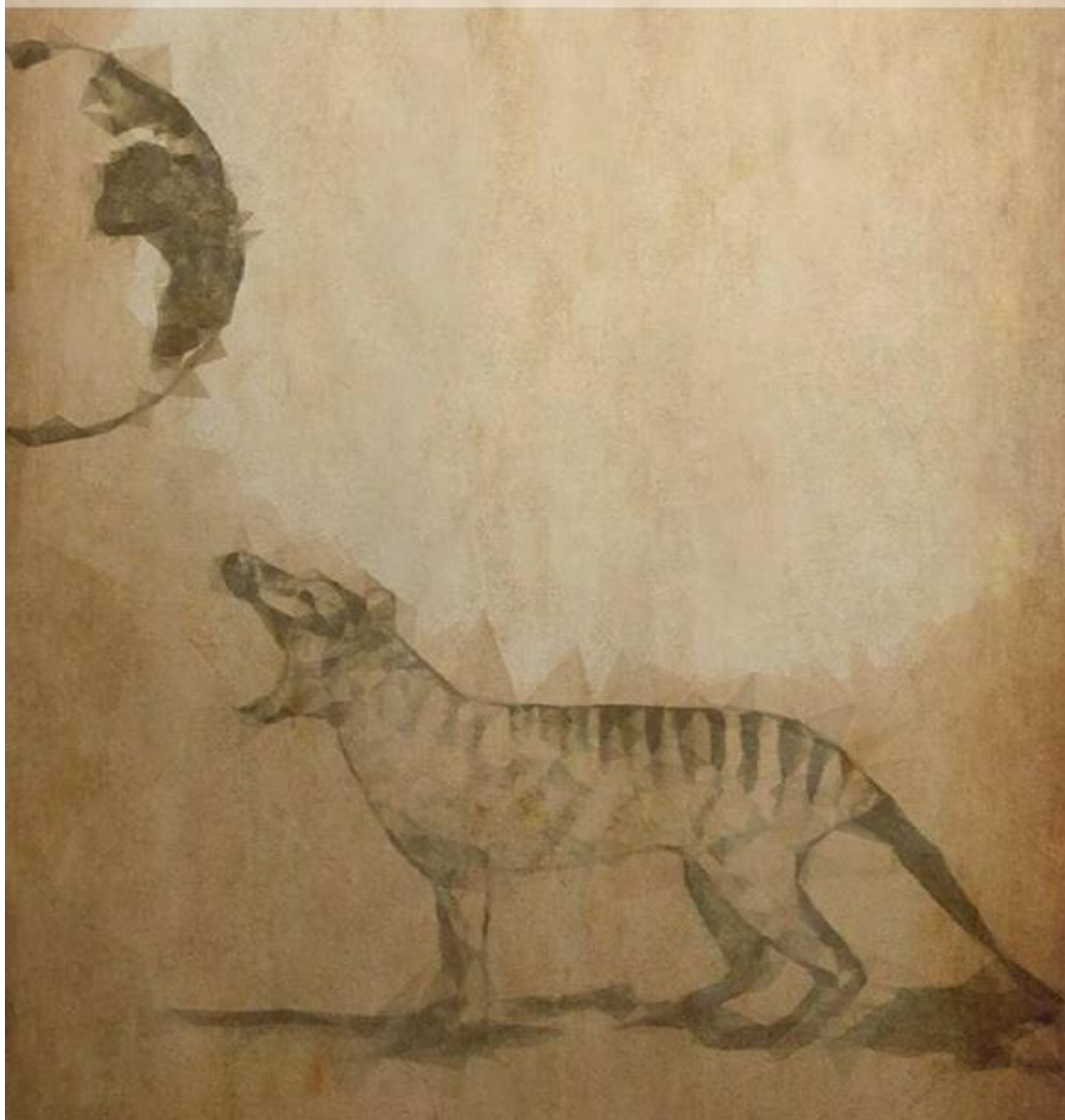

POSLEDNJI TASMANSKI TIGER
POSLEDNJI TASMANIJSKI TIGAR
Mladen Blažević

Copyright © Mladen Blažević za pesmi v izvorniku
Copyright © Peter Semolič, Borut Petrovič Vernikov, Katja Kuštrin za prevode
Copyright © Sanjin Sorel za izvornik spremnega teksta

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v
Ljubljani

[COBISS.SI-ID=291863552](#)

ISBN 978-961-94142-7-9 (pdf)

Mladen Blažević

**POSLEDNJI TASMANSKI TIGER
POSLJEDNJI TASMANIJSKI TIGAR**

Prevedli Peter Semolič, Borut Petrovič Vernikov in Katja Kuštrin
Preveli Peter Semolič, Borut Petrovič Vernikov i Katja Kuštrin

*Kulturno-umetniško društvo Poiesis
Ljubljana, oktober 2017*

O Posljednjem tasmanijskom tigru Mladena Blaževića

Premda je zbirka pjesama *Posljednji tasmanijski tigar* omanja, sastoji se od svega dvadeset i pet tekstova, iako je riječ o prvoj pjesničkoj knjizi Mladena Blaževića ipak se može, ili barem pokušati, izvesti njezin preliminarni opis. Kada se govori o bilo kojem pjesništvu trebalo bi, makar minimalno, odgovoriti na tri pitanja – unutar kojega se konteksta pojavljuje (društvenoga, kulturnoga, ideološkoga itd.), o čemu ono govori te na koji način, dakle o kojim je modelima/poetikama riječ?

Blaževićeve pjesme ulaze u hrvatsko pjesništvo nesvakidašnje – putem prijevoda na drugi jezik i u drugoj, slovenskoj, kulturi. Više se pitanja pritom nameće negoli što dolazimo do odgovora – status pjesništva u dvama kulturama, što je nama Drugi, granice razumijevanja konteksta, koja je uloga osobnih kontakata u sociologiji književnosti, koji su sve jezici hrvatske poezije? I, najvažnije, pitanje – da li je Mladen Blažević uopće pjesnik? Jer, promatrati ga unutar hrvatskih pjesničkih modela, barem u svjetlu uvažavanja nacionalnih granica je nemoguće, pa ipak – da! U kulturi koja se intenzivno zatvara prema tzv. *regiji* svaka pjesnička reakcija otvaranja ideološki je stav nepristajanja i nemirenja prema, za književnost, a osobito liriku, uskim nacionalnim okvirima. I u tom kontekstu kao da se ne mrdamo od onoga apsurdnog pitanja – čiji je Ivo Andrić književnik?

Bez obzira na teška pitanja vezana uz ulogu male književnosti u *regionalnome* kontekstu valja vidjeti o čemu pjesme govore. Temeljni predmetnotematski odnos knjige iscrtava se na relaciji priroda – kultura/povijest, u relaciji koja želi naglasiti nepromjenjive *topose* obaju predmeta. Udaljene kulture i daleki prostori niveliraju se s onim bliskim u jednoj od kulturoloških ideja koje ju povezuju s ekologijom. U tom smislu poezija jest društvena praksa koja se putem vlastite evolucije razvija. Raznovrsnost, mogućnost mijene, otvorenost, kreativnost, unutrašnjost – sve su to elementi zajednički pjesništvu i ekologiji. Blažević ne promovira *pejzažistički* impresionizam,

O *Poslednjem tasmanskem tigru* Mladena Blaževića

Četudi je zbirka pesmi *Poslednji tasmanski tiger* drobna, saj sestoji iz vsega skupaj petindvajsetih besedil, in četudi teče beseda o pesniškem prvencu Mladena Blaževića, jo vseeno lahko opišemo ali pa jo vsaj poskusimo opisati. Kadarkoli spregovorimo o pesništvu, bi morali vsaj v minimalni meri odgovoriti na tri vprašanja – v katerem kontekstu se to pojavlja (družbenem, kulturnem, ideološkem idr.), o čem govori in kako govori, torej, s kakšnimi modeli/poetikami se srečujemo?

Blaževićeve pesmi vstopajo v hrvaško pesništvo nevsakdanje – preko prevoda v drug jezik in v drugi, slovenski kulturi. Pri tem pa se nam zastavlja več vprašanj, kot se nam ponuja odgovorov – o statusu pesništva v dveh kulturah, kaj nam pomeni Drugi, o mejah razumevanja kontekstov, kakšna je vloga osebnih kontaktov v sociologiji književnosti, kakšne vse jezike premore hrvaška poezija? In najpomembnejše vprašanje – ali je Mladen Blažević sploh pesnik? Namreč nemogoče ga je proučevati v okviru hrvaških pesniških modelov, vsaj v luči upoštevanja nacionalnih meja ne, in vendar – je! V kulturi, ki se intenzivno zapira do t. i. *regije*, je vsako pesniško dejanje odpiranja ideološka opredelitev za nepristajanje na za književnost, in še posebej za liriko, ozke nacionalne okvire. V tem kontekstu se zdi, kot da se še vedno vrtimo okoli tistega absurdnega vprašanja – čigav književnik je Ivo Andrić?

Ne glede na zahtevna vprašanja, povezana z vlogo majhne književnosti v *regionalnem* kontekstu, moramo pogledati, o čem pesmi govorijo. Temeljni predmetno-tematski odnos knjige se izrisuje na relaciji narava–kultura/zgodovina, na relaciji, ki želi poudariti nespremenljive *topose* obeh predmetov. Oddaljene kulture in oddaljeni prostori se izravnavaajo z bližnjimi v eni od kulturoloških idej, ki jo povezujejo z ekologijo. V tem smislu je poezija ena od družbenih praks, ki ima samosvoj razvoj, evolucijo. Raznovrstnost, zmožnost spreminjanja, odprtost, kreativnost, notranjost – vsi ti

simbolizam ili ono što je Zvonimir Mrkonjić nazvao *poetikom iskustva prostora* već šira mu je namjera pisanja i razumijevanja funkcije književnosti. Što znači da na poeziju gleda kao svojevrsnu praksu *kulturnoga ekosistema*. A ukoliko je o tome riječ utoliko je signiran kontekst koji u hrvatsko pjesništvo unosi određenu razliku, premda je možda prerano za takav sud na temelju tekstova koji realno zauzimaju pola klasične zbirke pjesama.

To je pjesništvo, dalo se zaključiti iz navedenoga, prije svega logocentričko. Ono ne dovodi u pitanje odnos između svijeta i doživljaja lirskoga subjekta. Baza logocentričkoga mišljenja je realistična, stoga i Blažević inzistira na *logosu* kao dominantnom razumijevanju svijeta, ali kako pjesništvo nadilazi realističku koncepciju stvarnosti tako i Blažević *logos* proširuje i usmjerava s one strane racionalnosti. I na tom mjestu metafore i analogije igraju ključnu ulogu u proizvodnji smisla *posljednjosti* - tasmanijski tigar je izumrla australska životinja, posljednji je put hodala u zoološkom vrtu 1936. godine, stoga se metafora smrti čini logičnim, prvim mjestom ulaska u diskurz autorova pjesništva. Blažević izjednačava različite vidove thanatomorfologije – ubijanje prirode (ekocid) s rasizmom/ksenofobijom u naslovnoj pjesmi gdje je zapadni, kolonijalistički odnos prema životinji jednak kao i prema ljudima (Aboridžinima). Kontekst toga je postkolonijalna teorija s jednim od prvih pitanja – na koji način gradimo sliku o drugome i kakvim ona posljedicama rezultira.

I bilo da govori o općim stvarima (National Geographic, Jules Verne, Roald Amundsen, svijet kao ravna ploča na leđima slona/kornjače, Thor Heyerdahl itd.) bilo da govori o pojedinačnom (gradina, pas, ispijanje kave, ribolov, hodanje) Mladen Blažević registrira prolaznost, a s njom posljedično i emotivne registre u rasponu od nostalgije, preko rezigniranosti i osjećaja nemoći pa do jedva primjetne melankolije.

elementi so skupni pesništvu in ekologiji. Blažević ne promovira krajinarskega impresionizma, simbolizma ali tistega, kar je Zvonimir Mrkonjić poimenoval *poetika izkušnje prostora*, ampak svoje pisanje in razumevanje funkcije književnosti zastavlja širše. To pomeni, da poezijo vidi kot svojevrstno prakso *kulturnega ekosistema*. In če je res tako, potem gre za zaznamovan kontekst, ki v hrvaško pesništvo prinaša določeno razliko, čeprav je morda za takšno sodbo še prezgodaj, saj temelji na tekstih, ki realno gledano, zavzemajo le polovico klasične zbirke.

Iz povedanega lahko zaključimo, da je pričujoče pesništvo v prvi vrsti logocentrično, saj ne postavlja pod vprašaj odnosa med svetom in doživljanjem lirskega subjekta. Temelj logocentričnega mišljenja je realističen, zato tudi Blažević vztraja na *logosu* kot dominantnem razumevanju sveta, a ker pesništvo presega realistično koncepcijo resničnosti, tudi Blažević *logos* širi in usmerja onkraj racionalnosti. In na tem mestu metafore in analogije igrajo ključno vlogo v proizvodnji smisla *poslednosti* – tasmanski tiger je izumrla avstralska žival, ki je zadnjič hodila v zoološkem vrtu leta 1936, zato se metafora smrti zdi logično prvo mesto vstopa v diskurz avtorjevega pesništva. Blažević izenačuje različne vidike thanatomorfologije – ubijanje narave (ekocid) z rasizmom/ksenofobijo v naslovni pesmi, v kateri je zahodni, kolonialistični odnos do živali enak odnosu do ljudi (aboriginov). Kontekst je tu postkolonialna teorija z enim svojih osnovnih vprašanj – na kakšen način gradimo sliko o drugem in kakšne posledice izhajajo iz nje.

Ne glede na to, ali govori o splošnih rečeh (National Geographicu, Julesu Vernu, Roaldu Amundsenu, o svetu kot ravni plošči na hrbtu slona/želve, Thoru Heyerdahlu idr.) ali o posamičnostih (gradišču, psu, pitju kave, ribolovu, hoji), Mladen Blažević opaža minljivost, z njo posledično pa tudi paleto čustev v razponu od nostalgije, preko resigniranosti in občutenja nemoči do komaj zaznavne melanholije.

Konačno, nije riječ o poeziji koja u registraciji zbilje i vlastite emotivnosti vidi svu svoju svrhu, nego ipak razmišlja šire od pojedinačnoga iskustva. Spajajući opće s posebnim, u nekoj vrsti objektivnoga korelativa u autorovim se stihovima primjećuje vješto utišavanje emotivnosti, baš kao i pretjerano racionaliziranje, što mi govori kako je riječ o pjesniku koji kontrolira vlastiti iskaz, što je preduvjet svakog pisanja.

*Dr. sc. Sanjin Sorel,
red. prof. na Odsjeku za kroatistiku
Filozofskoga fakulteta u Rijeci.*

In za konec, tu se ne srečujemo s poezijo, ki bi v opazovanju resničnosti in lastne čustvenosti videla svoj smisel, saj se njena misel razteza čez meje posamične izkušnje. S tem ko povezuje splošno s posebnim v neki vrsti objektivnega korelativa, avtor spretno tiša čustvenost, a tudi pretirano racionaliziranje, kar mi pove, da imamo opraviti s pesnikom, ki kontrolira lastni izraz – to pa je predpogoj vsakršnega pisanja.

*Dr. Sanjin Sorel,
red. prof. na Oddelku za kroatistiko
Filozofske fakultete na Reki*

ouroborosane

aplikacija je izmjerila da dnevno pređem desetak kilometara
ili deset tisuća koraka

pojednostavljajući si računicu
uzmimo da dva mjeseca godišnje samo ležim
ili pišem
čineći nešto sasvim beskorisno
ispada da u godini napravim 3 milijuna
a otkad sam stao na noge
iskoračao sam 138 milijuna koraka

kako strogo zanosim ulijevo
sluteći da sam odšetao veći komad puta
i ostala mi trećina do zatvaranja kružnice
nalazim se negdje tridesetipet tisuća kilometara
iza rođenog sebe
malo iskosa prema sjeveroistoku

i unatoč velikoj razdaljini
ponekad se čini
da mogu vidjeti dječja leđa
naborana visećom kožom
koje se spremaju ispružiti na bijelu tkaninu

ouroborosane

aplikacija je izmerila da dnevno naredim deset kilometrov
ali deset tisoč korakov

če poenostavimo račun
vzamemo da dva meseca v letu samo ležim
ali pišem
počnem nekaj popolnoma nekoristnega
se izkaže da na leto naredim 3 milijone
od kar sem začel hoditi
pa sem naredil 138 milijonov korakov

ker me dosledno zanaša v levo
in slutim da sem prešel večji del poti
in mi je ostala le še tretjina da sklenem krožnico
sem približno petintrideset tisoč kilometrov
za svojim rojstvom
malo poševno proti severovzhodu

kljub veliki razdalji
se mi včasih zdi
da lahko vidim otroški hrbet
z nagubano visečo kožo
ki se pripravlja leči na belo tkanino

Prevedel Peter Semolič

kažu da je Roald Amundsen
kao dijete
zimi spavao kraj otvorenog prozora
pripremajući se za ono što će učiniti četrdeset godina kasnije

Robert Scott je učio jahanje

kad su započeli utrku na južni pol
vijesti o njima
ostale su zarobljene u zamrznutim kragnama
život ovisio o suhoći nogu

petnaestak godina kasnije
na suprotnoj strani kugle
Amundsen je shvatio
da neće biti pronađen
njegov srušeni avion
kao što on nije pronašao svog talijanskog prijatelja
kao što je Scott zakasnio

glasno je opsovao
zažmirio
s naporom
od leda oslobodio smiješak

sjetio se da će mjesto na kojem leži
i dalje putovati s njim

pravijo da je Roald Amundsen
kot otrok
pozimi spal pri odprtem oknu
se pripravljaj na to kar bo storil štirideset let kasneje

Robert Scott se je učil jahanja

ko sta se spustila v tekmo za južni pol
so novice o njima
ostale ujete v zamrznjenih ovratnikih
življenje je bilo odvisno od suhih nog

petnajst let kasneje
na nasprotnem koncu zemeljske oble
je Amundsen dojel
da njegovo zrušeno letalo
ne bo najdeno
tako kot sam ni našel svojega italijanskega prijatelja
tako kot je Scott zamudil

glasno je zaklel
zamižal
z naporom osvobodil
nasmehle ledu

spomnil se je da bo kraj kjer leži
še naprej potoval z njim

zamjerio si je samo
što je zabio zastavu dotaknuvši južni pol
trebao je na štap objesiti deku
pored ostaviti rezervne čizme

pune dvopeka
i nešto suhog mesa

očital si je samo to
da je ob dotiku južnega pola zabil vanj zastavo
na drog bi moral obesiti odejo
zraven pustiti rezervne čevlje

polne prepečenca
in malo suhega mesa

Prevedel Peter Semolič

Thor Heyerdahl je 1947. krenuo iz Perua
prema Polineziji
na splavu Kon Tiki
sagradio ga je od drveta balsa
alatima raspoloživim
prije tisuću godina

imao je namjeru preploviti Tihi ocean
dokazati da su ljudi i prije Kolumba
prelazili oceane
nasukao se na jednom grebenu
u otočju Tuamotu

slične je pothvate poduzimao cijeli život

kad je četvrti put zaplovio
na brodu Tigris
izgrađenom od papirusa
u Iraku
pri prolasku kroz Crveno more
u zemljama uokolo izbio je rat
i nebo su nadlijetali borbeni avioni

iz protesta
zapalio je brod
okončavši putovanje

sjetio se gorućeg broda
kad je u osamdesetsedmoj godini saznao
da mu rak nagriza mozak

Thor Heyerdahl je 1947 odšel iz Peruja
proti Polineziji
na splavu Kon Tiki
zgradil ga je iz drevesa balza
z orodjem kot so ga uporabljali
pred tisoč leti

nameraval je prepluti Tihi ocean
dokazati da so ljudje že pred Kolumbom
prehajali čez oceane
nasedel je na nekem grebenu
v otočju Taumotu

podobne podvige je delal vse življenje

ko je četrtič zajadral
na ladji Tigris
zgrajeni iz papirusa
v Iraku
pri prehodu skozi Rdeče morje
se je po bližnjih deželah začela vojna
nebo so preletavali bojni avioni

iz protesta
je zažgal ladjo
ter končal potovanje

spomnil se je goreče ladje
ko je v osemdesetem letu izvedel
da mu rak razjeda možgane

odbio je medikamente
i hranu
i pomislio
nije trebalo ništa dokazivati
ljudi su pristajali uz druge obale
i plutajući na deblu

ali nisu otkrivali nove svjetove
potvrđivali su sumnje

zavrnil je zdravila
in hrano
in pomislil
ni bilo treba nič dokazovati
ljudje so pristajali ob drugih obalah
tudi plavajoči na deblu

vendar niso odkrivali novih svetov
potrjevali so sume

Prevedel Borut Petrovič Vernikov

Bjeloočnice

svaki put kad se širom otvorenih očiju sakrijem u gomili
i progutam psovku
otkinem si komadić tijela
nemam više prstiju
na rukama i nogama

narod Evenka
se nije čudio kad je na šumu
u kojoj su lovili male krznaše
pala kometa

otvorila je okno
duplju
zemlja progutala kuglu leda
i zatvorila oko zemljanim kapkom
stabla se porušila
ostala polegnuta kao raširene trepavice

otad misle da zemlja ima oči
i otvara ih samo da ih opet zaklopi

Beločnice

vsakič ko se široko odprtih oči skrijem v množici
in pogoltnem kletvico
si odtrgam košček telesa
nimam več prstov
na rokah in nogah

ljudstvo Evenkov
se ni začudilo ko je v gozdu
kjer so lovili majhne kožuharje
padel komet

odprl je okno
jamo
zemlja je požrla ledeno kroglo
in zaprla oko z veko iz prsti
drevesa so se podrla
in se polegla kot razvejane trepalnice

od takrat mislijo da ima zemlja oči
in da jih odpre le zato da bi jih spet zaprla

Prevedel Peter Semolič

Čukči sebe zovu "pravi ljudi"
dok za nas nemaju ime
nekad su lovili kitove
rezali im peraje i bacali u more
da se ponovno rode

njihovi preci, na otoku Itigran u Tihom oceanu
zabili su kitova rebra u zemlju
opločali plosnatim kamenjem
posložili kitove lubanje
da gledaju u more
iz očnih duplji sad izbija trava

Čukči se ne sjećaju zašto
nema o tom traga u folkloru
u pjesmama

mi što nismo pravi ljudi
isto se ne sjećamo
zašto smo sijali kamene cvjetove na hrpama kostiju
palili vječne vatre na vrhovima brda

rascvjetalom betonu padaju latice
i strše kosturi od željeza

simboli vole presvlačiti odjeću

a mi zidamo
umjesto da zaboravimo
kao pravi ljudi

Čukči si pravijo »pravi ljudje«
medtem ko za nas nimajo imena
nekoč so lovili kite
rezali so jim plavuti in jih metali v morje
da bi se ponovno rodili

njihovi predniki na otoku Itigran v Tihem oceanu
so zabili kitova rebra v zemljo
obložili so jih s ploščatim kamenjem
razvrstili kitove lobanje tako
da so gledale na morje
iz očesnih votlin zdaj poganja trava

Čukči se ne spomnijo zakaj
o tem ni sledu v izročilu
v pesmih

tudi mi ki nismo »pravi ljudje«
se ne spomnimo
zakaj smo sejali kamnite cvetove po gomilah kosti
prižigali večne ognje na vrhovih hribov

razcvetelemu betonu odpadajo cvetni lističi
in železna okostja sršijo

simboli radi menjajo obleke

zidali bomo
namesto da bi pozabili
kot so pozabili »pravi ljudje«

Prevedla Katja Kuštrin in Peter Semolič

Šavovi i konfederacije

da Švicarsku zatrpaju lavine
padnu velike kiše
pa se naglo otopi snijeg
i potopi doline

ili neka bakterija
preradi zlato u bakar

Švicarci bi kao mi
postali slijepi za boje
kantoni bi se kantonali po brdima
prebrojavalo mušicama jezike
prste stisnute u ctranju križa
zapisivalo tko kleči
a tko se samo saginje

Zemlja je ravna
nekad joj se dijelovi uzdignu
zbog šavova na plaštu
i nasumičnih nabora tkanine

Šivi in konfederacije

če bi Švico zasuli plazovi
zajela velika deževja
in bi se sneg hitro stopil
in poplaval doline

ali pa bi kakšna bakterija
predelala zlato v baker

bi Švicarji tako kot mi
postali barvno slepi
kantone bi se kantonalo po hribih
preštevalo jezike prek muhe
koliko prstov kdo stisne pri risanju križa
zapisovalo bi se kdo kleči
in kdo se le sklanja

Zemlja je ravna
včasih se ji privihajo robovi
zaradi šivov na plašču
in slučajno nagubane tkanine

Prevedel Peter Semolič

milion

po buri
brže mi prolaze slike pred očima
na ulicama
u kosu mi se lijepe celofani
zbog zujanja u ušima

tako razlikujem potmulu tutnjavu
od sitnog pucketanja

put svile ispred mene
gubi se u planinama

uzalud prekrivene asfaltom
izviruju rimske ceste
s kotačima bornih kola
otisnutim u kamenu

milijon

ob burji
mi slike hitreje bežijo pred očmi
po ulicah
se mi na lase lepi celofan
zaradi brenčanja v ušesih

razlikujem zamolklo grmenje
od tihega prasketanja

svilna pot pred mano
izginja v gorah

zaman prekrute z asfaltom
rimske ceste kukajo na plano
s kolesi bojnih vozov
vtisnjenih v kamen

Prevedel Peter Semolič

posljednji tasmanijski tigar
izumrli mesojed iz porodice tobolčara
zvao se Benjamin
snimljen je u kratkom crnobijelom filmu

posljednji tasmanijski Aboridžin
nije snimljen
i ne zna se kako se zvao

ipak
majkama hvala
geni mu još kolaju u krvi potomaka
njegovih ubojica

poslednji tasmanski tiger
izumrli mesojedec iz družine vrečarjev
se je imenoval Benjamin
o njem so posneli kratki črno-beli film

o zadnjem tasmanskem aboriginu
niso nič posneli
in ne ve se kako mu je bilo ime

vseeno pa
zahvaljujoč materam
njegovi geni še vedno krožijo v krvi potomcev
njegovih ubijalcev

Prevedel Peter Semolič

Krugovi u žitu

mediji izvještavaju
da je u Americi pala kiša žaba
u Britaniji se opet pojavljuju krugovi u žitu

negdje u središtu Tihog oceana
alge su stvorile plivajući otok
kakav nikad prije nije viđen

filipinski ribari
u blizini Marijanske brazde
izvukli su iz mora do sad nepoznatu vrstu glavonošca

u Čileu i Japanu predviđaju nove potrese
magma se skuplja u islandskim vulkanima
tope se ledenjaci
i nekoliko velikih meteora se opasno približava zemljinoj putanji

istovremeno u središtu grada
opet se žanje
siječe se žito i pruće
niklo kraj asfalta
i zajedno sa sjekiricom vezuje u snoplje

Krogi v žitu

mediji poročajo
da so v Ameriki deževale žabe
v Britaniji se spet pojavljajo krogi v žitu

nekje sredi Tihega oceana
so alge ustvarile plavajoči otok
kot ga še nismo videli

filipinski ribiči
so v bližini Marianskega jarka
potegnili iz morja do zdaj še neznano vrsto glavonožca

v Čilu in na Japonskem predvidevajo nove potrese
magma se zbira v islandskih vulkanih
topijo se ledeniki
in nekaj velikih meteorjev se bliža Zemljini krožnici

istočasno je v središču mesta
spet žetev
žanje se žito in protje
ki je vzniknilo ob asfaltu
in se skupaj s sekirico veže v snope

Prevedel Peter Semolič

knjiga "Djeca kapetana Granta" Julesa Vernea
progutala me s cipelama
dok sam bio dječak
hodao sam po šumovitom tropskom otoku Tristan de Cuhna
igrao se s crnim, dlakavim praščićima
velikih, obješenih ušiju

Verne nije spominjao naseljene
nisu mu trebali za daljnju plovidbu
a moreplovcima u njegovu romanu
trebale su samo svježe namirnice

trideset godina kasnije
listanje starih časopisa
slika male ljudske zajednice
lažan smiješak pred fotoaparatom
odaje zajednički gen
nemiješan generacijama
odavno ne naseljavaju svježe osuđenike
s doživotnom robijom

magla skriva blato
šuma je posječena za brvnare i ogrijev
teška je klima
hladne struje Antarktike
ne daju na more

knjiga *Otroka kapitana Granta* Julesa Verna
me je pogoltnila s čevlji
ko sem bil še otrok
sem hodil po gozdnem tropskem otoku Tristan da Cunha
igral sem se s črnimi dlakavimi prašiči
velikih visečih ušes

Verne ni omenjal naseljencev
ni jih potreboval za nadaljnjo plovbo
pomorščaki v njegovem romanu
so potrebovali samo sveža živila

trideset let kasneje
listanje starih časopisov
slika male človeške skupnosti
lažen nasmeh pred fotoaparatom
razkriva skupni gen
nemešan več generacij
že dolgo ne naseljujejo novih obsojencev
z dosmrtnim zaporom

megla skriva blato
gozd je posekan za brunarice in gretje
podnebje je težko
hladni tokovi Antarktike
ne pustijo na morje

National Geographic Studeni, 1986.
naslovnica i nekoliko strana

zašto sam ga uzeo u ruke

National Geographic, november 1986
naslovnica in nekaj strani

zakaj sem ga vzel v roke

Prevedel Borut Petrovič Vernikov

pitaš kako sam?
staviš globus pred sebe
frrrrr
zavrtiš brzo
da poplavi
i zaustaviš pritiskom prsta

to mjesto
pod jagodicom
(ako nisi u moru smočio prst)
srušena je kuća
gdje se upravo dogodila neka nesreća

vprašaš kako sem?
predse postaviš globus
frrrrr
hitro ga zavrtiš
da pomodri
in ga zaustaviš s pritiskom prsta

ta kraj
pod blazinico
(če si nisi zmočil prsta v morju)
je porušena hiša
kjer se je pravkar zgodila že kakšna nesreča

Prevedel Peter Semolič

Gomilanje magme

dječaci su
u parku iza zgrade
u središte velikog mravinjaka
ukopali goruće loptice za stolni tenis
smrad zapaljene plastike
i visoka temperatura uznemirile su mrave
ubrzo je vrvilo
cvrčali su u dodiru s rastopljenom plastikom
visoka temperatura im kvrčila nožice

79. – te godine Vezuv je zatrpao Pompeje
znamo potankosti tog događaja
jer je Plinije Stariji gledao erupciju
usidren u obližnjoj Herakleji
precizno je opisao boju dima
oblik širenja gljive
smrad
plosnate oblutke koji su padali uokolo
dok ga nije ugušio val užarenog zraka
koji se u trenu proširio kilometrima

ljude ispečene u keramiku obilaze turisti
i ljudske krhotine nose svojim kućama
male usijane, glinene poglede

duboko u hodnicima premještaju se jajašca
kopaju se nove komore

Kopičenje magme

fantiči so
v parku za blokom
v središče velikega mravljišča
zakopali goreče žogice za namizni tenis
smrad zažgane plastike
in visoka temperatura sta vznemirili mravlje
kmalu je vse gomazelo
cvrčalo ob dotiku s stopljeno plastiko
visoka temperatura jim je zvijala nožice

79 – tega leta je Vezuv zasul Pompeje
podrobnosti dogodka poznamo
saj je Plinij Starejši gledal erupcijo
zasidran v bližnji Herakleji
natančno je opisal barvo dima
obliko širjenja gobe
smrad
ploščate prodnike ki so padali naokrog
dokler ga ni zadušil val razžarjenega zraka
ki se je v hipu razširil kilometre daleč

ljudi spečene v keramiko obiskujejo turisti
in nosijo človeške odkruške domov
majhne žareče glinene poglede

globoko v hodnikih se premeščajo jajčeca
koplje se nove komore

na ljetnim praznicima iza zgrade
na ocakljenim stolovima
u dječaćkim udarcima reketom
zbrajali su se u loptici piroklastični tokovi

med poletnimi počitnicami so se za blokom
na zloščeni mizah
v deških udarcih z loparji
zbirali piroklastični tokovi

Prevedel Peter Semolič

Jupiterov mjesec
Europa
Okovan je ledom
Pod kojim se nalaze
Oceani

Brazgotine na površini
Ukazuju na pomjeranje
Ledenih ploča
I moguću vulkansku aktivnost
Pod vodenom masom

Vjerojatnost da postoje
Uvjeti za život

Moguće je da će
Kad Zemlji ogulimo koru
Popijemo oceane
I zatrebamo utočište

Europa opet postati
Mjesto našeg napretka

Jupitrova luna
Evropa
Je okovana v led
Pod katerim se nahajajo
Oceani

Brazgotine na površini
Kažejo na premikanje
Ledenih plošč
In na mogočo vulkansko aktivnost
Pod vodno gmoto

Najbrž obstajajo
Pogoji za življenje

Morda
Ko bomo Zemlji olupili skorjo
Izpili oceane
In bomo potrebovali zatočišče

Bo Evropa spet postala
Kraj našega napredka

Prevedel Peter Semolič

Izbjeglice

kad gledamo
bivše nebo
odozgo
s egzoplaneta
čini nam se da je Zemlja
još uvijek plava
kakvu je pamtimo

izlivena u svemir
bez mora
i ogledala
privlači nam pogled
zbog ogoljenosti
ohlađene jezgre
i metalnog odsjaja

Begunci

ko gledamo
nekdanje nebo
od zgoraj
z zunajsončnega planeta
se nam zdi da je Zemlja
še vedno modra
kakršne se spomnimo

izlita v vesolje
brez morja
in ogledala
nam privlači pogled
zaradi golote
ohlajenega jedra
in metalnega odseva

Prevedel Borut Petrovič Vernikov

u našoj bazi
na sjevernoj polutki Marsa
je mirno
stišala se pješčana oluja

dvaput smo izbrojali
uzgojeno cvijeće
u staklenim vrtovima
i kosti naših predaka
u permafrostu
očistili spomenike
grobovi se kopaju samohodnim strojevima

na ekranima pratimo
prelaske žice
napukle su njihove staklene kupole

u garderobi
kraj obješenih skafandera
smotuljci vunениh čarapa u transportnoj vreći
nažuljale nas cijevi
pod jastukom

obranit ćemo naše more
ishlapjelo u svemir

v našem oporišču
na severni polobli Marsa
je mirno
peščena nevihta se je umirila

dvakrat smo prešteli
cvetje vzgojeno
v steklenih vrtovih
in kosti naših prednikov
v permafrostu
očistili spomenike
grobove se koplje s samohodnimi stroji

na ekranih spremljamo
prehode čez žico
njihove steklene kupole so napokane

v garderobi
poleg obešenih skafandrov
zvitki volnenih nogavic v transportni vreči
žulijo nas puške
pod blazino

obranili bomo naše morje
izhlapelo v vsemirje

Prevedel Peter Semolič

aritmija zemlje
što ju osjećamo pod nogama
pomaže korovu da razbije asfalt
da divlje životinje u nosnicama
osjete vulkanski dim

možemo tražiti uzroke
u kretanju kontinentalnih ploča
sudaraju stijena
o stijene
Ili odvajanju afričkog roga

negdje duboko pod zemljom
krckaju dijamanti poput oraha

neparne otkucaje mog srca
liječnici tumače urođenom manom
udisanjem dima
u pepeljari
moje zamisli ostaju odbačene
zarobljene u filteru

kad ulijevam tekućinu
teži elementi talože se na dnu
na vrhu plivaju kontinenti
održava ih površinska napetost
navikao sam čašu ispiti do dna

aritmija zemlje
ki jo čutimo pod nogami
pomaga plevelu razbiti asfalt
divjim živalim da v nosnicah
začutijo vulkanski dim

vzroke lahko poiščemo
v premikanju kontinentalnih plošč
v trkih skale
ob skalo
ali v ločevanju afriškega roga

nekje globoko pod zemljo
se trejo diamanti kot orehi

nepravilne udarce mojega srca
zdravniki razlagajo s prirojeno napako
z vdihavanjem dima
v pepelniku
so moje odvržene zamisli
ujete v filtru

ko vlivam tekočino
težji elementi sedajo na dno
na vrhu plavajo kontinenti
tam jih drži površinska napetost
navadil sem se kozarec izpiti do dna

Prevedel Peter Semolič

ima gradova koje je pojela šuma
sjeme je u pukotini asfalta
kamen palcem utisnut u beton
priželjkuje mulj

otvaram prozore
u prozorima
povezan sa cijelim svijetom
odvodnim cijevima
ne postoje mjesta gdje nisam kročio

okrenemo li naopačke
nejednake profile gradova
s neboderima i pametnim kućama
sve će se složiti na svoje mjesto
u pukotinama zemlje

so mesta ki jih je pogoltnil gozd
je seme v razpoki asfalta
kamen s palcem vtisnjen v beton
željno pričakuje mulj

odpiram okna
v oknih
povezan s celim svetom
z odtočnimi cevmi
niti enega kraja ni kamor nisem stopil

če bi neenake mestne profile
obrnili na glavo
z nebotičniki in s pametnimi hišami
bi vse leglo na svoje mesto
v razpokah zemlje

Prevedel Peter Semolič

u potrazi za divovskim lignjama
pojedini primjerci ulješura
spuštaju se tri i pol kilometra ispod morske površine

1960. godine Don Walsh i Jacques Piccard
u batiskafu Trieste
zaronili su više od tri puta dublje
do dna Marijanske brazde

danas se dolje spuštaju filmski režiseri
u potrazi za novim kadrovima

snimili su glavato biće,
koje lebdi dubinom
obavijeno živom prozirnom košuljicom
kao bijeli kineski zmaj na vjetru
i prozvali ga morski duh

zaranjanjem nestaju boje

ispod 200 metara nestaje svjetlost
beskorisno je crnilo hobotnice
u mojim zaronima na dah
u traženju morskih duhova
mogao bih čuti dozivanje ulješure
da ga ne prekriva škripa metala
uvijenog pod visokim tlakom

med iskanjem velikanskih lignjev
se posamični primerki kitov glavačev
spustijo tri in pol kilometra pod morsko gladino

1960. leta sta se Don Walsh in Jacques Piccard
v batiskafu Trieste
potopila več kot trikrat globlje
do dna Marianskega jarka

danes se spuščajo dol filmski režiserji
med iskanjem novih kadrov

so posneli glavato bitje
ki lebdi v globini
zavito v živo prozorno srajčko
kot beli kitajski zmaj v vetru
in ga poimenovali morski duh

s potapljanjem izginejo barve

po 200 metrih izgine svetloba
od črnila hobotnice ni nobene koristi
med mojim potapljanjem na vdih
ko iščem morske duhove
bi lahko slišal klice kitov glavačev
če jih ne bi prekrilo škripanje kovine
ki se zvija pod visokim tlakom

Prevedel Peter Semolič

dogadalo mi se često
kad vozim noću
da mi u misli uđe sasvim određen pas
kako prelazi cestu

usporim
i iza zavoja izleti pas
takvog sam ga zamislio
izbjegao sam nesreću

nekad me na plaži privuče kamen
da ga bacim u more
volim zamišljati da će hobotnica
idućeg jutra
njime pritrvoriti ulaz u rupu

ne vjerujem u sile iznad mog tjemena
i nisu to sinkroniciteti

ispod kamene ploče utihnem
da bih čuo kako pričamo
kamen, pas i ja

pogosto se mi je zgodilo
da mi je med nočno vožnjo
v misli zašel točno določen pes
ki prečka cesto

upočasnim
in izza ovinka prileti pes
takšen kot sem si ga zamislil
izognil sem se nesreči

včasih me na plaži pritegne kamen
in ga vržem v morje
rad si zamišljam da bo hobotnica
naslednje jutro
z njim zaprla vhod v luknjo

ne verjamem v sile nad mojim temenom
in tudi za sinhronicitete ne gre

pod kamnito ploščo umolknem
da bi slišal kako se pogovarjamo
kamen, pes in jaz

Prevedel Peter Semolič

Akomodacije, refrakcije, kabrioleti

kad sjedim pred staklom pogled mi odluta u zelenilo
što se nalazi u lijevom kutu
zbog nakošenog vrata
i nošenja torbe u desnoj ruci

ali nekad se slova što vise
i suše se
razlete u roju oko mene
i zabiju u kičmu
kao čavli

tad stavim naočale da ih povežem u riječi

i dogodi se nešto na subatomskej razini
što ne razumijem
izgubi se u naprezanju očnog živca
ili trzaju širenja zjenica

možda da je više svjetlosti
da živim u kući bez krova
više je svjetlosti u kući bez krova

kad se prozorima odnesu škure
i ne trebaju sklopke
i osigurači
danju je dan
noću je noć

Akomodacije, refrakcije, kabrioleti

ko sedim pred steklom mi pogled odtava v zelenilo
ki se nahaja v levem kotu
zaradi nagnjenega vratu
in nošenja torbe v desni roki

vendar včasih se črke ki visijo
in se sušijo
razletijo v roju okoli mene
in zabijejo v hrbtenico
kot žebli

tedaj si nadenem očala da jih povežem v besede

in zgodi se nekaj na subatomske ravni
česar ne razumem
izgubi se v naprežanju očesnega živca
ali trzljaju širjenja zenic

morda bi bilo več svetlobe
če bi živel v hiši brez strehe
več svetlobe je v hiši brez strehe

ko se oknom odstrani naoknice
in se ne potrebuje več stikal
in varovalk
podnevi je dan
ponoči je noč

samo stvari
razbacane po kući
nekad su bile žive

ne mogu ih pokopati pod zajedničkim imenom

samo predmeti
razmetani po hiši
nekoč so bili živi

ne morem jih pokopati pod skupnim imenom

Prevedel Borut Petrovič Vernikov

uzeo sam između palca i kažiprsta
što sam do sad napravio
smotao
provukao kroz pluća

jutarnja
zaljulja me
pepeo otpadne i umrlja pod

na stolu
jučerašnje novine
u osmrtnici starac
zaokružen otiskom čaše

vzel sem med palec in kazalec
kar sem naredil do zdaj
zvil
povlekel globoko v pljuča

jutranja
zaziblje me
pepel odpade in umaže tla

na mizi
včerajšnji časopis
na osmrtnici starec
obkrožen z odtisom kozarca

Prevedel Peter Semolič

Tonino Lakošeljac je nabavio glinu
od Maura Ritoše
dobro napunio kalupe za tavelice
i ispekao
u svojoj priručnoj peći
nije ih stigao staviti na letve pod crijep
1915. upregli ga u uprtače
Jednom se javio pismom
do danas
tamo kraj Soče
(ne znam kako je selu ime)
o njemu ne brine ni forenzika ni arheologija
brat Franko je tavelice stavio pod krov
par godina kasnije
nije lako s jednom rukom
(lijeva odrezana pod sanitetskim šatorom)
pa ih je složio nakrivo
kad su mu sinu Ninu
kamiće nere zapalile kuću
jer je otišao paliti kapelske kresove
tavelice su ostale cijele
dobro pečene
popucao samo dio kad se urušio krov
Ninov mlađi brat
premlad za zrna pod kožom
dopekao je tavelice
u spomen na igre sa starijim bratom u potkrovlju
i složio ih iznova
trajale su godinama
nedavno su mjenjali krov
Lakošeljci

Tonino Lakošeljac je dobil glino
pri Mauru Ritoši
dobro je zapolnil modele
in spekel planetke
v svoji priročni peči
ni jih utegnil položiti na letve pod streho
1915. so ga vpregli v oprtač
Do danes je poslal eno samo
pismo
tam ob Soči
(ne poznam imena vasi)
se zanj ne zanimata ne forenzika ne arheologija
nekaj let kasneje
je brat Franko položil planetke pod streho
s samo eno roko to ni preprosto
(levo so mu odrezali pod bolniškim šotorom)
pa jih je vegasto zložil
ko so njegovemu sinu Ninu
črnosrajčniki zažgali hišo
ker je šel prižigat kapelske kresove
so planetke ostale cele
dobro zapečene
popokalo jih je le nekaj ko se je zrušila streha
Ninov brat
premlad za krogle pod kožo
je v spomin na igre s starejšim bratom na podstrešju
dopekel še planetk
in jih na novo zložil
vzdržale so leta
šele pred kratkim so Lakošeljci
menjali streho

susjedov zerman što živi u Italiji
platio im za tavelice
pola eura komad
doći će drugi vikend s kombijem da ih odveze
popločat će njima oko bazena
i stazicu od kuće do roštilja
kaže da će kuća u jednom selu blizu Soče
(ne znam kako mu je ime)
izgledati starije

sosedov nečak ki živi v Italiji
jim je plačal za planetke
pol evra na kos
naslednji vikend bo prišel ponje s kombijem
položil jih bo okoli bazena
in po stezici od hiše do žara
pravi da bo hiša v neki vasi blizu Soče
(ne vem kako se imenuje)
videti starejša

Prevedel Peter Semolič

Velizar Šuput je bio austrougarski pilot
u 1. svjetskom ratu

izlazeći iz bolnice
gdje su mu odrezali nogu
napunio je stotu
radio sam s njim intervju
za jedne dnevne novine

rekao mi je :

- u gimnaziju realku išao sam s Krležom
- sjećam ga se kao bistrog momka
- u ratu sam rušio mostove na rijeci Piave
i zaslužio orden
- triput su mi srušili avion
- zadnji put u Galiciji sam jedva preživio

Rekao mi je i da bi trebao naći mlađu ženu
jer je gospođa koja nam je donijela kavu napunila sedamdeset

kad sam ugasio diktafon
priznao je da je u tih sto godina bilo i
viška života
pa se počeošao po ušecerenoj nozi
što su je spalili
u medicinskom krematoriju

kasnije u redakciji
dok sam olovljavao papir
između kažiprsta i tipki na pisačkoj mašini
nestajala su Velizarova desetljeća
moji manjkovi gutali su njegove viškove

Velizar Šuput je bil avstro-ogrski pilot
v 1. svetovni vojni

imel je sto let
prišel je iz bolnišnice
kjer so mu odrezali nogo
naredil sem z njim intervju
za neki dnevni časopis

rekel mi je:

- v gimnazijo na realko sem hodil s Krležo
- spomnim se ga kot bistrega fanta
- med vojno sem rušil mostove na reki Piavi
in dobil medaljo
- trikrat so mi sestrelili letalo
- zadnjič v Galiciji sem komaj preživel

Rekel mi je da bi si moral poiskati mlajšo ženo
saj jih je gospa ki je prinesla kavo dopolnila sedemdeset

ko sem izklopil diktafon
je priznal da je bilo v teh sto letih kar nekaj
viška življenja
in se popraskal po sladkorni nogi
ki so jo sežgali
v medicinskem krematoriju

kasneje v uredništvu
ko sem osvinčeval papir
so med kazalcem in tipko na pisalnem stroju
izginjala Velizarjeva desetletja
moji manki so goltali njegove viške

danas bih ušecerene rečenice tražio
među amputiranim snimkama

danes pa bi sladkorne stavke iskal
med amputiranimi posnetki

Prevedel Peter Semolič

središte

nekad sam ježenjem mogao opisati trenutak
prije škripanja krede na ploči

danas mi u kašnjenju za slikama na ekranu škrguću zubi

mali su to pomaci u mjerenju
tek potvrda da se kontinenti približavaju

kada bih izračunao aritmetičko središte
vodeći računa o svim smjerovima kretanja tektonskih ploča
mogao bih vam dokazati
da će središte idućeg velikog jedinstvenog kopna
nove Pangee

biti upravo ovdje
gdje sam sjeo popiti kavu

središče

nekoč sem lahko z ježenjem kože opisal trenutek
še preden je kreda zaškripala po tabli

danes zaradi zaostajanja za slikami na ekranu škripam z zobmi

to so merske napake
zgolj potrditve da se kontinenti približujejo

če bi izračunal aritmetično središče
glede na vse smeri v katere se premikajo tektonske plošče
bi vam lahko dokazal
da bo središče naslednjega enotnega kopnega
nove Pangee

prav tukaj
kamor sem sedel da bi spil kavo

Prevedel Peter Semolič

nekad pomislim da izgovaram nešto duboko i teško
kao da sam soma od sto kila
izvukao iz mulja
pa ga pokazujem svima

pazite ljudi!
dok stojim na siparu
odronjava mi se kamenje pod nogama
zvekeće niz strminu
ničija glava nije sigurna

som, kamenje

kora naranče na peći
da ovlaži zrak

včasih pomislim da izgovarjam nekaj globokega in težkega
kot da sem stokilogramskega soma
potegnil iz mulja
pa ga vsem kažem

pazite ljudje!
dokler stojim na melišču
mi drsi kamenje pod nogami
hrumi po strmini
nobena glava ni varna

som, kamenje

lupina pomaranče na peči
da ovlaži zrak

Prevedel Borut Petrovič Vernikov

O autoru

Mladen Blažević je rođen 1969. godine u Rijeci. Radio je kao novinar i urednik. Objavio je brojne kratke priče i pjesme u periodici, a 2008. u izdanju SKD Prosvjete roman „Tragovi goveda“, kao i njegovo reizdanje u elektronskom obliku kod „Bulaja naklade“. Sudjelovao je s još četrnaestero autora u zbirci distopijskih priča „NDH 2033“. Drugi roman „Ilirik“, također u izdanju SKD Prosvjete, objavio je 2015. te i njega je kod Bulaja naklade objavio i u elektronskom obliku. Napisao je scenarij za igrani dio igrano-dokumentarnog filma „Je letrika ubila štrige“. Pjesme su mu prevedene na slovenski, engleski, talijanski i ukrajinski jezik, te objavljujane u stranim časopisima. Živi kraj Vižinade u Istri.

O avtorju

Mladen Blažević se je rodil leta 1969 na Reki. Delal je kot novinar in urednik. Revijalno je objavil številne kratke zgodbe in pesmi, leta 2008 pa pri SKD Prosvjeta objavil roman *Tragovi goveda*, ki je izšel v elektronski obliki pri založbi Bulaja naklada. Sodeloval je s štirinajstimi avtorji v zbirki distopijskih zgodb *NDH 2033*. Leta 2015 je tudi drugi roman *Ilirik* je objavil pri SKD Prosvjeta in tudi ta roman je izšel v elektronski obliki pri Bulaji. Napisal je scenarij za igrani del igrano-dokumentarnega filma *Je letrika ubila štrige*. Njegove pesmi so prevedena v slovenščino, angleščino, italijanščino in ukrajinščino in objavljene v tujih revijah. Živi pri Vižinadi v Istri.

Kazalo / Sadržaj

O <i>Posljednjem tasmanijskom tigru</i> Mladena Blaževića	4
O <i>Poslednjem tasmanskem tigru</i> Mladena Blaževića	5
Ouroborosane	10
Ouroborosane	11
*** [<i>kažu da je Roald Amundsen ...</i>]	12
*** [<i>pravijo da je Roald Amundsen ...</i>]	13
*** [<i>Thor Heyerdahl je 1947. krenuo iz Perua ...</i>]	16
*** [<i>Thor Heyerdahl je 1947 odšel iz Peruja ...</i>]	17
Bjeloočnice	20
Beločnice	21
*** [<i>Čukči sebe zovu "pravi ljudi" ...</i>]	22
*** [<i>Čukči si pravijo »pravi ljudje« ...</i>]	23
Šavovi i konfederacije	24
Šivi in konfederacije	25
Million	26
Milijon	27
*** [<i>posljednji tasmanijski tigar ...</i>]	28
*** [<i>poslednji tasmanski tiger ...</i>]	29
Krugovi u žitu	30
Krogi v žitu	31
*** [<i>knjiga "Djeca kapetana Granta" Julesa Vernea ...</i>]	32
*** [<i>knjiga Otroka kapitana Granta Julesa Verna ...</i>]	33

*** [pitaš kako sam? ...]	36
*** [vprašaš kako sem? ...]	37
Gomilanje magme	38
Kopičenje magme	39
*** [Jupiterov mesec ...]	42
*** [Jupitrova luna ...]	43
Izbjeglice	44
Begunci	45
*** [u našoj bazi ...]	46
*** [v našem oporišču ...]	47
*** [aritmija zemlje ...]	48
*** [aritmija zemlje ...]	49
*** [ima gradova koje je pojela šuma ...]	50
*** [so mesta ki jih je pogoltnil gozd ...]	51
*** [u potrazi za divovskim lignjama ...]	52
*** [med iskanjem velikanskih lignjev ...]	53
*** [događalo mi se često ...]	54
*** [pogosto se mi je zgodilo ...]	55
Akomodacije, refrakcije, kabrioleti	56
Akomodacije, refrakcije, kabrioleti	57
*** [uzeo sam između palca i kažiprsta ...]	60
*** [vzel sem med palec in kazalec ...]	61
*** [Tonino Lakošeljac je nabavio glinu ...]	62

*** [Tonino Lakošeljac je dobil glino ...]	63
*** [Velizar Šuput je bio austrougarski pilot ...]	66
*** [Velizar Šuput je bil avstro-ogrski pilot ...]	67
središte	70
središče	71
*** [nekad pomislim da izgovaram nešto duboko i teško ...]	72
*** [včasih pomislim da izgovarjam nekaj globokega in težkega ...]	73
O autoru	74
O avtorju	75

Poslednji tasmanski tiger / Posljednji tasmanijski tigar

Mladen Blažević

Prevedli: **Peter Semolič, Borut Petrovič Vernikov in Katja Kuštrin**

Spremna beseda: **Sanjin Sorel**

Urednik: **Peter Semolič**

Jezikovni pregled: **Petra Koršič**

Risba na naslovnici in oblikovanje naslovnice: **Katja Kuštrin**

Izdajatelj: **Kulturno-umetniško društvo Poiesis, Trebinjska 8, 1000 Ljubljana,**

www.poiesis.si

Ljubljana, oktober 2017